

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1100/2537

เดอะเชิร์ชแลนด์คอร์ปอเรชันโจทก์ บริษัท บิ๊กเซเว่นคอนวีนีเียนส์สโตร์ จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 420, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474 มาตรา 16, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474 มาตรา 22

ย่อ / หลักกฎหมาย

เครื่องหมายการค้า 7-ELEVEN ของโจทก์และ 7-BIGSEVEN ของจำเลยต่างมีเลข 7 อารบิคเป็นส่วนสำคัญ เพราะเลข 7 มีขนาดใหญ่กว่าตัวอักษรมากสามารถเห็นได้เด่นชัด แม้เลข 7 อารบิคของจำเลยจะมีลายเส้นซ้อนกัน 4 ตัว ต่างกับเลข 7 อารบิคของโจทก์ซึ่งมีลักษณะทึบเพียงตัวเดียวก็เป็นแต่เพียงรายละเอียดไม่น่าจะเป็นที่สนใจของผู้พบเห็น ส่วนอักษรโรมันคำว่า ELEVEN ของโจทก์และคำว่า BIGSEVEN ของจำเลยเป็นตัวพิมพ์เหมือนกันโดยเฉพาะอักษร 4 ตัวท้ายเขียนเหมือนกันและอักษรตัว n ท้ายสุดก็เป็นตัวพิมพ์เล็กเช่นเดียวกันลักษณะการวางรูปแบบของเครื่องหมายการค้าของโจทก์และจำเลยเหมือนกัน กล่าวคืออักษรโรมันคำว่า ELEVEN ของโจทก์พาดกลางตัวเลข 7 ส่วนเครื่องหมายการค้าของจำเลยนั้น อักษรโรมันคำว่า BIGSEVEN ก็พาดกลางตัวเลข 7 อารบิคเช่นเดียวกัน เครื่องหมายการค้าของโจทก์และจำเลยจึงคล้ายกัน และเมื่อคำนึงถึงว่าสาธารณชนจำนวนมากมิได้มีความรู้ในภาษาอังกฤษหรือตัวอักษรโรมันดีพอที่จะแยกได้ว่าเครื่องหมายการค้าของโจทก์และจำเลยที่ 1 ต่างกันจึงถือได้ว่าการที่จำเลยใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด เมื่อโจทก์ได้ใช้เครื่องหมายการค้านี้มาก่อนจำเลยจนเป็นที่แพร่หลายไปทั่วโลกรวมทั้งในประเทศไทยการที่จำเลยประกอบกิจการค้าเช่นเดียวกับโจทก์และใช้เครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ก็เห็นได้ว่าจำเลยเลียนแบบเครื่องหมายการค้าของโจทก์อันอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดว่ากิจการค้าของจำเลยเป็นกิจการค้าของโจทก์ จึงเป็นการกระทำที่ไม่สุจริตอันเป็นการลวงสาธารณชน และเป็นการละเมิดสิทธิของโจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา โจทก์คิดประดิษฐ์คำว่า 7-ELEVEN อ่านว่าเซเว่น-อีเลฟเว่น ใช้เป็นชื่อร้านค้ามาโดยตลอด โดยโจทก์ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า 7-ELEVEN ใช้กับสินค้าจำพวก 39 จำพวก 42 จำพวก 39 และจำพวก 38 ตามลำดับ จำเลยที่ 1 ได้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคำว่า 7-BIGSEVEN อ่านว่าเซเว่น-บิ๊กเซเว่น ใช้กับสินค้าจำพวก 38 โจทก์ยื่นคำคัดค้านการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของจำเลยที่ 1 ดังกล่าวนายทะเบียนเครื่องหมายการค้ามีคำวินิจฉัยยกคำคัดค้านของโจทก์โดยวินิจฉัยว่าเครื่องหมายการค้าของโจทก์และจำเลยแตกต่างกันไม่ทำให้สาธารณชนหลงผิด ซึ่งโจทก์ไม่เห็นด้วยเพราะจำเลยทั้งสามร่วมกันนำเครื่องหมายการค้าที่โจทก์คิดประดิษฐ์ไปใช้โดยลอกเลียนดัดแปลง หรือตัดต่อแบบ การที่จำเลยทั้งสาม นำเครื่องหมายการค้าของโจทก์ไปดัดแปลงใช้เป็นเครื่องหมายการค้าของจำเลยทั้งสามโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการละเมิดสิทธิของโจทก์ ขอให้ศาลพิพากษาให้จำเลยใช้ค่าเสียหาย 500,000 บาท ขอให้บังคับจำเลยทั้งสามระงับการใช้ชื่อทางการค้าคำว่า 7-BIGSEVEN ให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าของจำเลยตามคำขอเลขที่ 172322

หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนา ห้ามจำเลยทั้งสามใช้คำว่า 7-BIGSEVEN อีกต่อไปและให้ลงโฆษณาผลคำพิพากษาด้วยค่าใช้จ่ายของจำเลยทั้งสามในหนังสือพิมพ์จำเลยทั้งสามให้การว่า โจทก์จะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ไม่รับรองโจทก์ไม่ได้มอบอำนาจให้นายสุจินต์ ชัยมงคลานนท์และหรือนายธีรพล สุวรรณประทีป ฟ้องคดีแทนโจทก์โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสาม จำเลยที่ 1 เป็นผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามคำขอเลขที่ 172322 จำเลยที่ 2 ที่ 3 กระทำการในฐานะกรรมการของจำเลยที่ 1 ไม่ได้กระทำการในฐานะส่วนตัวโจทก์จะใช้คำว่า 7-ELEVEN เป็นชื่อในทางการค้าหรือไม่ไม่ทราบไม่รับรองโจทก์จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คำว่า 7-ELEVEN ใช้กับสินค้าจำพวก 39 จำพวก 42 และจำพวก 38 ต่อนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าจริง แต่ไม่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของจำเลยที่ 1 เครื่องหมายการค้าของจำเลยที่ 1 อ่านว่า บิ๊กเซเว่นไม่ได้อ่านว่า เซเว่น-บิ๊กเซเว่น ส่วนของโจทก์อ่านว่าเซเว่น-อีเลฟเว่น อีกทั้งของจำเลยที่ 1 มีเลข 7 อารบิคซ้อนกันอยู่หลายตัวและเลข 7 อารบิคเป็นคำสามัญทุกคนมีสิทธิจะใช้ได้เครื่องหมายการค้าทั้งสองจึงต่างกันทั้งการเขียนและการเรียกขานไม่ทำให้ประชาชนสับสนหลงผิด โจทก์ไม่มีสิทธิห้ามจำเลยที่ 1 ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าว การกระทำของจำเลยทั้งสามจึงไม่เป็นละเมิดต่อโจทก์ ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสามดำเนินการเพิกถอนเครื่องหมายการค้าตามคำขอเลขที่ 172322 หากไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ห้ามจำเลยทั้งสามใช้เครื่องหมายการค้าคำว่า BIGSEVEN อีกต่อไป และให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นเงิน 50,000 บาทจำเลยทั้งสามอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ 20,000 บาทจำเลยที่ 1 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยที่ 1 ฎีกาว่า เครื่องหมายการค้า 7-ELEVEN ของโจทก์และ 7-BIGSEVEN ของจำเลยต่างกันโจทก์ไม่ใช่ผู้เสียหายจึงไม่มีสิทธิขอให้เพิกถอนและห้ามจำเลยใช้เครื่องหมายการค้า 7-BIGSEVEN ของจำเลยนั้น ศาลฎีกาพิเคราะห์แล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าของโจทก์และจำเลยมีเลข 7 อารบิคเป็นส่วนสำคัญ เพราะเลข 7 มีขนาดใหญ่กว่าตัวอักษรมากสามารถเห็นได้เด่นชัด แม้เลข 7 อารบิคของจำเลยจะมีลายเส้นซ้อนกัน 4 ตัวต่างกับเลข 7 อารบิคของโจทก์ ซึ่งมีลักษณะทึบเพียงตัวเดียวก็เป็นแต่เพียงรายละเอียด ไม่น่าจะเป็นที่สนใจของผู้พบเห็นส่วนอักษรโรมันคำว่า ELEVEN ของโจทก์ และคำว่า BIGSEVEN ของจำเลยเป็นตัวพิมพ์เหมือนกันโดยเฉพาะอักษร 4 ตัวท้ายเขียนเหมือนกัน และอักษรตัว n ท้ายสุดก็เป็นตัวพิมพ์เล็กเช่นเดียวกันลักษณะการวางรูปแบบของเครื่องหมายการค้าของโจทก์และจำเลยเหมือนกัน กล่าวคืออักษรโรมันคำว่า ELEVEN ของโจทก์พาดกลางตัวเลข 7 ส่วนเครื่องหมายการค้าของจำเลยนั้น อักษรโรมันคำว่า BIGSEVEN ก็พาดกลางตัวเลข 7 อารบิคเช่นเดียวกัน เครื่องหมายการค้าของโจทก์และจำเลยจึงคล้ายกัน และเมื่อคำนึงถึงว่าสาธารณชนจำนวนมากมิได้มีความรู้ในภาษาอังกฤษหรือตัวอักษรโรมันดีพอที่จะแยกได้ว่าเครื่องหมายการค้าของโจทก์และของจำเลยที่ 1 ต่างกัน จึงถือได้ว่าการที่จำเลยใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด เมื่อโจทก์ได้ใช้เครื่องหมายการค้านี้มาก่อนจำเลย จนเป็นที่แพร่หลายไปทั่วโลก รวมทั้งในประเทศไทยการที่จำเลยประกอบกิจการค้าเช่นเดียวกับโจทก์และใช้เครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ก็เห็นได้ว่าจำเลยเลียนแบบเครื่องหมายการค้าของโจทก์อันอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดว่ากิจการค้าของจำเลยเป็นกิจการค้าของโจทก์จึงเป็นการกระทำที่ไม่สุจริตอันเป็นการลวงสาธารณชนและเป็นการละเมิดสิทธิของโจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายโจทก์จึงมีอำนาจฟ้องให้จำเลยที่ 1 เพิกถอน

เครื่องหมายการค้าและห้ามจำเลยที่ 1 ใช้เครื่องหมายการค้า 7-BIGSEVEN ได้พิพากษายืน

องค์คณะ

มีพาศน์ โปตระนันท์ · นิเวศน์ คำผอง · อัครวิทย์ สุมาวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1100/2537>